

duurde vijf minuten voordat de ballenjongen het beestje gevangen had, glimlachend gadeslagen door de op het gras uitrustende Van Swol. Die rust was voldoende om de set met 13-11 binnen te halen.

Tot verrassing van menigeen zou hij nog twee maal een officiële enkelspeltitel in de wacht slepen. Op het NK van '48 en '49 wist hij wederom te winnen. Ook won hij in totaal 7 dubbelspeltitels. In de Davis Cup statistieken staat hij ook nog vermeld als behorend tot de 60 oudste spelers: op de leeftijd van 40 jaar en 211 dagen speelde hij het dubbelspel tegen Zwitserland.

Van Swol: "Nog één anekdote? Goed dan, maar eigenlijk mag je het niet verder vertellen. Vlak voor de oorlog speelden we Davis Cup tegen Monaco. Henk Timmer was toen onze sterspeler. Wij hadden een keurig hotel toegewezen gekregen. De avond voor de wedstrijd maakte ik kennis met een aantrekkelijke dame, waar ik een goed gesprek mee had." Een klein glimlachje vergezelde deze uitleg.

"Toen ik 's avonds terugliep naar mijn kamer, passeerde ik de biljartruimte en hoorde wat gesmoorde kreten. Ik draaide mij om en een man spoedde zich weg. In de biljartkamer gekomen zag ik Henk Timmer staan, die met een pijnlijk gezicht aan zijn linkerschouder voelde. In de andere hoek stond een aantrekkelijke dame haar kleren recht te trekken. Ik vroeg Henk, wat er aan de hand was. Met verwrongen gezicht antwoordde hij, dat met de dame toevallig onder het biljart (...) een zoekgeraakte bal aan het zoeken was, net toen haar echtgenoot, de hotel-eigenaar, de ruimte binnenliep. Deze was in woede ontstoken, en had met een biljartkeu Henk Timmer enkel fikse dreunen verkocht. De volgende dag kon hij nauwelijks opgooien. Maar ach, we speelden tegen Monaco." □

Pro Tour echt nieuw? **Remco Plas**

De UCI heeft voor 2005 een "nieuwe" opzet voor het wielerseizoen op de weg voorgesteld. De huidige Wereldranglijst en de Wereldbeker verdwijnen. Daarvoor in de plaats komt de Pro Tour. In tegenstelling tot de Wereldranglijst zijn er veel minder wedstrijden die mee tellen voor de puntentelling. Ten opzichte van de Wereldbeker doen nu ook de belangrijkste etappewedstrijden mee. Door de Wereldbeker kwam er steeds meer een scheiding tussen de renners van klassiekers en de renners van etappewedstrijden. Voor de Wereldranglijst kwamen vrijwel alle wedstrijden in aanmerking.

Is de opzet van de Pro Tour echt nieuw? Niet bepaald; bij het overzicht van de koersen die in de Pro Tour zijn opgenomen drong zich onmiddellijk de vergelijking met het Super Prestige Pernod klassement. (1958-1987) op. De zuiniger puntenverdeling doet denken aan de Challenge Desgrange-Colombo (1948-1959). Deze trofee was vernoemd naar de stichters van de Tour de France en de Giro d'Italia en werd georganiseerd door een aantal sportbladen. Voor het klassement kwamen alleen de wedstrijden die zij zelf organiseerden in aanmerking. Het was het eerst internationale jaarklassement voor wielrenners. Door ruzies tussen de organisatoren kwam dit klassement in 1959 tot een einde. Het werd opgevolgd door het Super Prestige Pernod klassement dat een groter aantal wedstrijden omvatte en royaler punten uitdeelde. Dit klassement verdween toen het in Frankrijk voor fabrikanten van alcoholhoudende dranken verboden werd sportevenementen te sponsoren.

De nieuwe Pro Tour biedt plaats aan 18 ploegen. Tot nu toe hebben zich 24 ploegen gemeld voor deelname. Elf ploegen, waaronder RABObank, zijn al zeker van deelname. Waren de twee eerdere jaarklassementen van buitenaf georganiseerd, de Pro Tour wordt door de UCI opgelegd. Deelname aan de Pro Tour verplicht tot deelname aan alle wedstrijden. Voor individuele renners bestaat die

verplichting niet. Ook moeten de ploegen voldoende aan een aantal strenge voorwaarden zoals een bankgarantie van 25% van de salarissen met een minimum van 200.000 Euro. Voorts moeten zij beschikken over 14 tot 25 renners. Bedoeling van deze hervorming is de toppers aan meer wedstrijden deel te laten nemen.

Natuurlijk is er gekrakeel over de puntenverdeling. In de huidige Wereldranglijst is er in de Tour, Giro en Vuelta een zelfde aantal punten te verdienen. In de nieuwe opzet wordt de Tour de belangrijkste wedstrijd van het jaar. Ook de invulling van de kalender roept, met de opname van ondermeer de Ronde van Polen, vragen op. De UCI wil waarschijnlijk het wielrennen meer over de wereld verspreiden maar Klassiekers laten zich nu eenmaal niet creëren. De Wereldbekerwedstrijden in Engeland en Canada zijn geruisloos verdwenen.

Door de Pro Tour van boven af op te leggen wordt niet alleen de willekeur bij toelating tot wedstrijden verminderd, ook kan er een sterker anti-dopingbeleid gevoerd worden door gestrafte renners of ploegen van deelname aan de Pro Tour uit te sluiten. Of de Pro Tour werkelijk een verbetering zal blijken te zijn, kan alleen de toekomst uitwijzen. Het is in ieder geval een dappere poging van de UCI het prof wielrennen te hervormen. □

1974: het trauma en de rivaliteit

Voorgeschiedenis

In de tijd dat ballenjongens in het stro naast de zijlijn lagen te wachten om de bruinleren bal terug in het veld te werpen en pijprokende coaches hun hoed rechtzetten alvorens aanwijzingen te geven aan de amateur-spelers op het modderige veld, speelde het Nederlands elftal haar eerste WK. Keepers droegen wollen truien en een pet, en scheidsrechters colberts. Het publiek stond langs de zijlijn onder de bomen of zat in het stadion waar een touw, gespannen tussen losstaande paaltjes, de tribune scheidde van het veld. Op de achterlijn, pal naast het doel, zaten fotografen geknield en verdrongen elkaar voor het beste shot.

Het was 1934 en het Nederlands elftal betrad kortstondig het wereldpodium van het voetbal. Meer dan een figurantenrol was er voor Oranje niet weggelegd, want na de 2-3 nederlaag tegen Zwitserland in de eerste wedstrijd, kon de ploeg alweer naar huis. Vier jaar later, in eenzelfde scenario, verloor het elftal met 3-0 van Tsjecho-Slowakije en kwam er, zonder hoofdrollen, een voorlopig einde aan de toernooicarrière van Oranje. Vanaf die tijd speelde het Nederlands elftal uitsluitend kwalificatiewedstrijden en oefenduels, waarbij de jaarlijkse ontmoeting met België, de 'derby van de lage landen', het hoogtepunt vormde.

Ook na de oorlog bleef Nederland een klein voetballand dat zelden van de grootmachten wist te winnen. Begin jaren vijftig vertrokken de beste spelers naar het buitenland, omdat de KNVB weigerde het profvoetbal in te voeren. Deze spelers werden na hun vertrek niet meer opgeroepen voor het nationale team en het niveau van Oranje bereikte een dieptepunt. In 1949 won Nederland met spelers als Wilkes en De Munck nog met 4-1 van Frankrijk, in 1950 werd er met 7-2 van België verloren. In 1953 organiseerden enkele in Frankrijk spelende Nederlandse profs een benefietwedstrijd voor de slachtoffers van de watersnoodramp. De in het buitenland spelende Nederlanders versloegen het Franse elftal en de KNVB ging overstag; het (semi-) profvoetbal werd ingevoerd¹, maar een voet-